Miracolo Eocairisteach a tharla le linn Aifrinn a cheiliúir an tEaspag Claudio Gatti, sa Róimh, an Iodáil.

SCÉAL:

Ar an 11 Meitheamh 2000, Lá Fhéile na Cincíse, agus mé ag ceiliúradh an Aifrinn Naofa in eaglais "Máthair na hEocairiste," tharla míorúilt mhór Eocairisteach.

Bhí mé díreach tar éis foirmle coisric an aráin a rá, nuair a thosaigh fuil ag sileadh amach as mo chuid ósta.

Domsa, stad an t-am. Bhí mé cromtha os cionn an ósta a bhí á choinneáil agam idir mo lámha agus mé ag stánadh ar an fhuil dhiaga a bhí ag leathadh thar cuid mhaith dá dromchla.

D’fhan mé gan gluaiseacht ar feadh tamaill a shíl na daoine a bhí i láthair a bhí gan teorainn, mar cheap siad go raibh mé tinn, toisc go raibh dath bán iontach agus deargadh láidir ag malartú ar m’aghaidh.

Nuair a d’éirigh liom mé féin a bhailiú beagán, d’ardaigh mé an t-óstán go mall.

Cruthaíodh an-chuid mothúchán i measc na ndaoine a bhí i láthair, ach d’fhan gach rud ar siúl i suaimhneas domhain agus i rannpháirtíocht bhríomhar.

Agus mé ag ísliú mo chuid ósta a bhí daite le fuil, chonaic mé sa phaitín dhá óstán mór eile a bhí, mar a déarfaidh Máthair na hEocairiste níos déanaí, bainte ó thruailliú agus tugtha go dtí an áit taumaturgach, mar "go bhfuil grá mór ag an Easpag, an físí agus baill an phobail don Eocairist agus go bhfuil siad réidh chun a mbeatha a thabhairt chun í a chosaint."

Tar éis dom foirmle coisric an fhíona a rá agus an cailís a ardú, thóg mé an phaitín ina raibh an t-óstán a choisric mé féin a bhí daite le fuil agus an dá óstán eile a bainte ó thruailliú, agus shiúil mé feadh binsí na heaglaise, ionas go bhféadfadh na daoine a bhí i láthair iad a fheiceáil go dlúth, fírinne an scéil a dhearbhú, boladh an ósta daite le fuil a bhrath, agus fianaise a thabhairt sa todhchaí ar an míorúilt a tharla.

Nuair a rinne mé "briseadh an aráin," lean an fhuil ag sileadh faoi shúile na ndaoine a bhí i láthair. Cé go raibh aiféala orm, bhí orm mo chuid ósta daite le fuil a ithe, mar atá forordaithe ag rialacha 113-116

de Chaibidil IV de na treoracha chun an tAifreann Naofa a cheiliúradh atá sa leabhar Aifrinn.

Agus mé ag déanamh na Comaoineach Naofa, bhraith mé blas milis fhuil Íosa agus mhothaigh mé teas láidir agus boladh dian ag ionradh mo chorp istigh.

Leis an míorúilt mhór Eocairisteach seo deireanach, chuir Dia a shéala ar gach ceann de na cinn roimhe seo a dhiúltaigh fir mhóra na hEaglaise, a d’éiligh ainm an tsagairt a choisric na hóstáin a d’iompair Íosa, an Mhaighdean Mhuire, na naoimh agus na haingil go dtí an áit taumaturgach, lena n-áirítear na hóstáin iomadúla a dhoirt fuil.

Mar a chonaic Eoin an fhuil agus an t-uisce ag teacht as taobh polltá Íosa, mar sin féin, mise, easpag a d’ordaigh Dia, an físí Marisa Rossi agus go leor daoine, chonaiceamar an fhuil ag sileadh amach as an óstán a choisric mé agus is féidir linn a rá leis an aspal: "An té a chonaic, tugann sé fianaise air agus is fírinneach a fhianaise, agus tá a fhios aige go n-insíonn sé an fhírinne, ionas go gcreidfidh sibh." (Eoin 19:35)

dell'anima e del corpo.
alla Cena del Signore.
peccati del mondo.
non sono degno
alla tua mensa
tua parola
salvato.

